

Rapport från Ngamwanza

Jan Palmkvist 2018 10 26

Mina allmänna intryck

Jag har besökt Ngamwanza onsdag 24/10 och torsdag 25/10. Jag har träffat vår ekonom (Charles) fredag 26/10.

Ngamwanza är beläget i Ongata Rongai vilket ligger ca 45 – 75 minuters bilväg från Nairobi centrum (eller omkring 15 km).

Vägarna dit är bra förutom den sista biten som är en grusväg som är mer än lovligt kass. Denna väg är knappt farbar med bil, och det är snarare ett under, än något annat, att bussen fortfarande håller ihop.

Fastigheten som Ngamwanza utnyttjar är en två-våningsbyggnad där skol-och matsal (kombinerat utrymme), kök och kontor ligger på första våningen och 3 sovrum samt ett vardagsrum finns på andra våningen.

Skolsalen är i princip ett rum med två avdelningar. Dels finns det en avdelning med mindre barn (3-5 år) och en avdelning med större barn (6-10 år). Det är helt öppet mellan avdelningarna vilket såklart är en störande faktor när man bedriver undervisning.

Jag gissar att tomtens areal är ca 1,200 m² där framsidan av tomtens infart och parkering och bakgården är barnens lekplats men innehåller också utettoalett, ett litet hus där Beline bor (som är en av lärarna och bor där med sin son), hönsstuga samt vattentankar.

Beroende på vinterns regnsäsong (oktober – mitten av december) ser det mesta ut som en blöt lerplan och är därför knappast användbar som utrymme för någonting (utom för hönsen).

När jag besökte Ngamwanza fanns det 48 barn bägge dagarna, varav 28 yngre barn och 20 äldre barn.

Mellan 8-10 barn bor konstant på N. Jag fick inte helt klart för mej hur många det var exakt, vilket kanske beror på att det varierar. Jag förstod också att det var någon eller några äldre barn (tonåringar) som bor på Ngamwanza.

Personal och arbete

Utan någon speciell ordning...

- Moses är ordförande för föreningen (CBO – Community Based Organization, ungefär som Ideell förening i Sverige). Moses är en ung, driftig, processorienterad och mångordig person.
- Lydia är Director för Ngamwanza. I sin roll är hon närmast VD eller Rektor för barnhemmet.
- Beline är lärare som undervisar de äldre barnen, Beline bor med sin son på N.
- Purity är lärare som undervisar de yngre barnen.
- Fredric är kock.
- Peter är chaufför.
- Kennedy är vakt
- Danzel är städare
- Justine är volontär som hjälper till med allt. Justine är dotter till Lydia.

Utöver personal finns det en styrelse där jag träffade ett par medlemmar den 24/10 men vars namn jag glömt.

Det verkar som om styrelsen fungerar bra.

Det verkar som om anställda fungerar bra.

Det verkar finnas processer för merparten av vad de gör, och att alla medverkat till och är välinformerade om dessa processer.

Kommunikation mellan styrelse och anställda är mycket god.

Alla har ett stort hjärta och stor passion för Ngamwanzas arbete. När jag fråga var och en om vad de anser och tycker om sitt arbete slås man av deras iver och passion för vad de gör och inte minst glädje av att få göra det.

Processer som finns är bl a

- Antagande av barn inklusive dokumentation av namn, historia osv, medicinsk undersökning och undertecknande av "guardians" av att barnhemmet tagit ansvar får barnen, deras mat och undervisning.
- Undervisning sker i enlighet med "guidelines" från Kenyanska skolsystemet och utförande av "exams" där man följer upp varje barns förmåga av och till inläring vilket i

sin tur avgör om de flyttas upp en klass eller ej. Allt detta är också dokumenterat och diskussioner förs i styrelse och bland anställda om utveckling av varje barn.

- Utveckling av barns förmåga avgör också när det är dags att söka in till det offentliga skolsystemet.

Alla anställda hjälper till med städning, matlagning, diskning, måltider och allehanda saker som sker på Ngamwanza dagligen.

Jag fick intrycket av att all personal har fasta arbetstider (t ex 7,00 – 17,00) men att de i verkligheten börjar tidigare och slutar senare.

Det finns ett antal volontärer (utöver Justine, som är där dagligen) som kan kallas in om hjälp behövs.

I torsdags (25/10) då det var personalmöte fanns det åtminstone 2 äldre ungdomar som undervisade.

Jag har inte riktigt klart för mej vem som ansvarar och tar hand om de barn som bor på N. Jag gissar att det är Beline som tar det ansvaret. Jag vet dock att alla barn går till kyrkan på söndagar (kl 9) tillsammans med Beline och andra som ställer upp frivilligt.

Barnen

Man får onekligen ett intryck av många glada barn.

Deras kläder är alltför utslitna, mestadels pga av att uniformen är det enda kläder de har, vilka såklart inte håller ett helt år.

Barnen verkar vara duktiga i skolan. Man blir ganska förbluffad av att 4- och 6-åringar kan alfabetet, läser och räknar. Det ska också sägas att barnen lär sig allt både på swahili och engelska, liksom att alla "exams" är på bägge språken.

"Exams" visar på ganska till väldigt höga betyg för den absoluta merparten av barn.

En utmaning som Ngamwanza har är att man tycker att barnen på barnhemmet är bättre än barn i de statliga skolorna. I huvudsak beror detta på att de statliga skolorna har klasser på mellan 60-100 elever, vilket såklart är en avsevärd skillnad i förmåga att omhänderta och se till varje individ.

Man slås av barnens diciplin. Det är verkligen ordning och reda under undervisningstiden, vilket såklart är en förutsättning när man har delad skolsal.

Antagande av barn till Ngamwanza

Jag har försökt att förstå hur Ngamwanza får dit alla barn, och nedan följer, såvitt jag förstår, hur det går till.

Ngamwanza får oftast ett samtal med en förfrågan, från sociala myndigheter i ett område, om möjligheten att ta hand om utsatta barn. Detta kan vara utsatthet pga mindre lämpade "guardians", förekomst av drog- eller alkoholmissbruk, sexuellt utnyttjande av barn och/eller liknande.

Det ska sägas att det egentligen inte finns några sociala myndigheter, utan det är oftast volontärer som agerar socialarbetare.

Det ska också understrykas att det inte finns några social program avseende omhändertagande av barn och/eller utsatta människor.

Ngamwanzas personal tar sig till där barnen bor och undersöker miljö och situation. Man försöker få information om så mycket man kan om barnen inkl historia, ev undervisning, ev sjukdom osv. Man undersöker barnen medicinskt för att söka förvissning om att inga smittsamma sjukdomar förekommer.

Efter interna diskussioner beslutar man sig för att ev omhänderta barnen och får "guardians" att underteckna ett dokument som innebär att Ngamwanza tar ansvar för barnens välfärd.

Sammantaget om verksamheten

I nuvarande form är verksamheten bra och den sköts bra.

Givetvis finns det en del behov av utrustning och material (som diskuteras separat) för att optimera verksamheten och möjligheten att ta hand om de barn man har idag.

Vision / Önskemål

Jag försöker dela upp önskemålen i övergripande och operativa önskemål. Övergripande är vad man långsiktigt vill uppnå, medan Operativa är kortsiktiga önskemål eller behov

Ngamwanzas styrelse och personal har följande övergripande önskemål:

- Bygga ut verksamheten till att omfatta 80 barn jämfört med dagens 50 barn
- Bygga en matsal utomhus som kan ta emot 100 personer (vilket även är bra att ha under regnperioderna)
- Köpa in land (mark) på 5 acre (20,000 m²) för fortsatt utveckling

Ngamwanzas styrelse och personal har följande operativa önskemål

- Inköp av ny (nyare) buss. Bussen håller på att trilla ihop. Fjädringen är sönder och bussen är i ett osedvanligt dåligt skick.
- Vattenpump fungerar inte, behövs ny (ca 8,000 KSH)
- Slangar mellan vattencistern och pump behöver bytas ut (inga pengar, bara arbete)
- Tömning av utomhuslatriner (ca 15,000 KSH per styck). Det finns två toaletter utomhus varav en flödar över nu och är stängd.
- Regnskydd för vakten samt arbetskläder (regnrock, stövlar)
- Städmaterial till städaren samt arbetskläder och arbetsmaterial för utomhusunderhåll.
- Ytterligare en gasspis att använda istället för koleddad spis. Myndigheter har förbjudit kol och detta kommer att ta slut över tid.
- Undervisningsmaterial till lärarna (nya undervisningsmaterial har getts ut eller kommer att ges ut)
- Första Hjälpens Boxar (till barnen)
- Whiteboards istället för Blackboards till undervisningen. Kritorna ger besvär för en del barn samt smutsar ner.
- Medicin till barnen (Lydia)
- Staff training (Lydia)
- Mer uniformer till barnen eftersom en (1) uniform inte håller ett helt år
- Skor och ev Stövlar till barnen

- Julklapp till personalen i motiveringssyfte (Lydia)
- School registration (50,000 KSH). Tankarna bakom detta är att man själv ska kunna bedriva skola och inte skicka iväg barn till sämre rustade kommunala/statliga skolor. Den finansiella fördelen är att man inte behöver betala uniformer, desk-fees och liknande för dessa barn.
- Delning av skolsalen med någon slags mellanvägg för att förbättra undervisningsmiljön. Jag gissar att denna delning ev ska vara mobil.

Tankar kring Vision /Önskemål

Jag har inte lovat något, annat att komma tillbaka till dem med HH styrelses tankar.

Jag har förklarat för Ngamwanzas styrelse och personal att HH består av 50-60 givare där vi idag ser insamlingskraften till ca 5 MKSH årligen.

Jag förklarade vidare att strategin för HH är att hitta fler månadsgivare, där safariresan (nu) är det bästa sättet för att ev kunna göra detta.

Resten nedan är mina tankar kring ovan...

Inköp av land samt utökning av antal barn

Detta är goda tankar och välbehövliga tankar i ett samhälle där behoven är oändliga.

Jag ser inte detta som möjligt för HH under överskådlig tid, utan jag tycker att vi borde svara att detta endast kan ske om annan finansiering hittas, vilket HH inte kan medverka till under överskådlig tid. Finansiärer måste hittas utanför HH ramar.

Ny buss och byggprojekt (utomhus matsal och delning av skolsal)

Jag kan se dessa ideér som goda ideér där HH kan sätta upp två insamlingsprojekt som går utanför de månatliga insamlingarna. För att lyckas behöver HH styrelse engagera organisationer och företag (t ex byggmästare, bilföretag, skolor etc etc). Jag är dock inte säker på om vi orkar ta tag i detta, dvs om nuvarande styrelse har ork, kraft och lust.

Skolprojekt

Att registrera sig som skola verkar vettigt tycker jag. Jag tycker att vi bör göra detta omgående, eller så snart som möjligt efter att fått lite mer kött på benen. Även om jag kan se besparingar liksom bättre skolundervisning, kan jag också se mer kostnader i form av fler lärare. Jag kan

också se en begränsning av antalet barn, dvs det får inte plats många fler i nuvarande byggnad, vilket i så fall skulle innebära att vi får fler äldre barn och färre yngre barn.

Så privat kan jag tänka mej att betala detta, men skulle vilja ha lite mer tankar från dem om hur det skulle fungera.

Personalrelaterade projekt

- Staff training (Lydia)
- Julklapp till personalen i motiveringssyfte (Lydia)

Detta är bra och trevliga förslag.

Jag tror dock att det är viktigare att ha en positiv löneutveckling för personalen vilket borde ingå i deras egna planer (2019 – 2024) som de tänker göra upp.

Övrigt Operativa önskemål

- Vattenpump fungerar inte, behövs ny (ca 8,000 KSH)
- Slangar mellan vattencistern och pump behöver bytas ut
- Tömmning av utomhuslatriner (ca 15,000 KSH per styck). Det finns två toaletter utomhus varav en flödar över nu och är stängd.
- Regnskydd för vaken samt arbetskläder (regnrock, stövlar)
- Städmaterial till städaren samt arbetskläder och arbetsmaterial för utomhusunderhåll.
- Ytterligare en gasspis att använda istället för koleldad spis. Myndigheter har förbjudit kol och detta kommer att ta slut över tid.
- Undervisningsmaterial till lärarna (nya undervisningsmaterial har getts ut eller kommer att ges ut)
- Första Hjälpen Boxar (till barnen)
- Whiteboards istället för Blackboards till undervisningen. Kritorna ger besvär för en del barn samt smutsar ner.
- Medicin till barnen (Lydia)

- Mer uniformer till barnen eftersom en (1) uniform inte håller ett helt år
- Skor och ev Stövlar till barnen

En del av ovan irriterar mej.

En del av ovan borde kunna åstadkommas inom ramen för den budget de har. En del av detta tillhör den sedvanliga operativa verksamheten som borde kunna förutses, som t ex latrintömning, städmaterial, arbetskläder till vakt och städare....

En del annat (av ovan) är saker som skett som inte kunnat förutses (pump, gasspis) och/eller som fyller behov som finns (första hjälpen boxar, whiteboards, mer kläder, skor, stövlar).

Jag gissar eller hoppas att vi kan fixa till en del genom att det kan finnas safariresenärer som kanske vill bidra mer och mer specifikt och jag gissar att vi kan få fler månadsgivare av samma grupp.

Angående mediciner till barnen ska det, enligt vår ekonom, finnas statliga program för detta som innebär gratis medicin eller medicin till lägre kostnader.

Detta borde såklart undersökas vidare av den lokala styrelsen.